KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.03.2001
KOM(2001) 155 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en tilføjelse i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Rådet vedtog den 14. juli 1992 forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler.

Ifølge artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2081/92 er registrerede betegnelser beskyttet mod enhver direkte eller indirekte kommerciel brug, enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produkternes herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber, og enhver anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Forordning (EØF) nr. 2081/92 træder i stedet for de nationale ordninger til beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. Forordningens artikel 17 åbner mulighed for en "forenklet" registrering af betegnelser, der allerede er beskyttede ifølge den nationale lovgivning eller som følge af opnået hævd. Afgørelsen om registrering træffes efter forskriftskomitéproceduren.

Som følge af registreringens økonomiske betydning åbner forordningen på visse betingelser mulighed for, at producenter, der ikke længere ville have ret til at anvende en registreret betegnelse, fortsat kan anvende den i en periode på indtil fem år efter datoen for offentliggørelsen af registreringen.

Medlemsstaterne har ifølge den forenklede procedure givet Kommissionen underretning om ca. 1 500 betegnelser. Italien har bl.a. givet meddelelse om betegnelsen "Cacciatore", som senere af den italienske regering er blevet berigtiget til "Salamini italiani alla cacciatora". Berigtigelsen af ansøgningen er blevet accepteret, da den nøje afspejler situationen i Italien på tidspunktet for forordningens ikrafttrædelse, dvs. den betegnelse der var beskyttet i henhold til bilaterale aftaler mellem Italien og Tyskland, Østrig, Spanien og Frankrig.

Kommissionen har undersøgt registreringsansøgningens forenelighed med forordningens artikel 2 og 4. Efter at have anmodet den italienske regering om supplerende oplysninger har Kommissionen to gange forelagt ansøgningen om registrering af den pågældende betegnelse til udtalelse i Den Videnskabelige Komité for Oprindelsesbetegnelser, Geografiske Betegnelser og Specificitetsattestering. Komitéen afgav af de under litra a) anførte grunde i begge tilfælde en positiv udtalelse om registrering af betegnelsen.

Kommissionen har tilsluttet sig den videnskabelige komités argumenter og indledt den i forordningen fastlagte procedure for registrering af betegnelsen.

Et udkast til en kommissionsforordning om registrering af denne betegnelse som BOB er derfor blevet forelagt til udtalelse i Udvalget for Geografiske Betegnelser og Oprindelsesbetegnelser den 23. januar 2001.

Resultatet af afstemningen var 30 stemmer for og 12 stemmer imod, medens 45 stemmer ikke blev afgivet, hvilket betyder, at komitéen ikke har afgivet udtalelse.

Stemmerne fordelte sig således:

For: Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige.

Mod: Østrig, Danmark og Portugal.

Ikke afgivne stemmer: Belgien, Spanien, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Sverige.

Begrundelser for stemmer imod og for ikke afgivne stemmer:

a) Varespecifikationen godtgør ikke i tilstrækkelig grad, at der er en væsentlig eller entydig forbindelse mellem det angivne geografiske område og det navn, der anvendes til betegnelse af den pågældende vare (Spanien, Frankrig, Grækenland og Portugal).

b) Betegnelsen er sammensat af to artsbetegnelser: "salamini" og "cacciatora" (Danmark, Spanien og Portugal).

c) Omfanget af den beskyttelse, de beskyttede produkter nyder i henhold til forordningens artikel 13, og det forhold, at den pågældende betegnelse kan oversættes til andre sprog uden nødvendigvis at angive varen "Salamini italiani alla cacciatora", giver ikke tilstrækkelige garantier for, at lignende traditionelle betegnelser på andre sprog (Landjäger, cazador, chasseur osv.) fortsat kan benyttes i overensstemmelse med forordningen (Østrig, Belgien, Finland, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Sverige).

d) Det anførte produktions-, forarbejdnings og tilvirkningsområde for "Salamini italiani alla cacciatora" er for omfattende.

Kommissionen finder ikke, at disse begrundelser er holdbare. Den skal i den forbindelse anføre følgende:

a) Kommissionen støtter sin vurdering på de to positive udtalelser, der er afgivet af Den Videnskabelige Komité for Oprindelsesbetegnelser, Geografiske Betegnelser og Specificitetsattestering. Der var to hovedgrunde til, at den videnskabelige komité stillede sig positivt til en registrering af betegnelsen: 1) råvaren stammer fra de samme svin som dem, der anvendes til fremstilling af de to registrerede BOB, *"Prosciutto di Parma*" og "*Prosciutto S. Daniele*"; disse svin tilhører kategorien tunge italienske svin, de opdrættes i produktionsområdet, og de gives et særligt foder, der fremstilles af lokale kornsorter og biprodukter fra den lokale ostefremstilling; 2) da der er tale om en traditionel betegnelse (forordningens artikel 2, stk. 3), skal man henholde sig til det traditionelle produktionsområde uanset dettes udstrækning.

   Alt dette kan godtgøre, at der er tale om en væsentlig eller entydig tilknytning som omhandlet i forordningen.

b) Betegnelsen "Salamini italiani alla cacciatora" indeholder ikke to artsbetegnelser, men to fællesbetegnelser, der kan oversættes til andre sprog ('salamini' = små pølser og "alla cacciatora" = på jægerfacon). Den samlede betegnelse på italiensk angiver imidlertid et ganske bestemt produkt. Den kan ikke anses for at være en artsbetegnelse. I forordningen forstås ved "en betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse", navnet på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor landbrugsproduktet eller levnedsmidlet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel. Det er ikke bevist, at navnet "Salamini italiani alla cacciatora" er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel.

c) Det er klart, at den pågældende traditionelle betegnelse (som ikke er en artsbetegnelse) bl.a. er sammensat af to fællesbetegnelser, der pr. definition kan oversættes til alle sprog. I nogle medlemsstater benyttes oversættelserne af disse fællesbetegnelser til angivelse af charcuterivarer, der er helt forskellige fra "Salamini italiani alla cacciatora".

Ifølge artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2081/92 er registrerede betegnelser beskyttet mod enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse. I det enkelte tilfælde påhviler det de nationale myndigheder at vurdere, om anvendelsen af en beskyttet betegnelse, selv i oversættelse, må betragtes som uretmæssig brug, efterligning eller antydning i den i nævnte forordning omhandlede forstand.

d) Da der er tale om et traditionelt produktionsområde, må det respekteres uanset udbredelsen. Eftersom den pågældende betegnelse ikke er geografisk, er der endvidere ikke nogen risiko for, at forbrugeren vildledes af forskellen mellem det geografiske navn og det faktiske produktionsområde.

Da der ikke er afgivet nogen udtalelse om Kommissionens forordningsudkast, forelægger Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2081/92 Rådet nærværende forordningsforslag, ligesom den underretter Europa-Parlamentet herom.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en tilføjelse i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler[1], særlig artikel 17, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For en betegnelse, som den italienske regering har givet underretning om i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, er der blevet anmodet om supplerende oplysninger for at sikre, at betegnelsen er i overensstemmelse med artikel 2 og 4 i nævnte forordning.

(2) Efter gennemgangen af de supplerende oplysninger har Kommissionen to gange forelagt registreringsansøgningen til udtalelse i Den Videnskabelige Komité for Oprindelsesbetegnelser, Geografiske Betegnelser og Specificitetsattestering, som i begge tilfælde har afgivet en positiv udtalelse om registrering af betegnelsen.

(3) Den til fremstillingen af produktet anvendte råvare kommer fra svin af kategorien tunge italienske svin. De opdrættes i produktionsområdet og gives et særligt foder, der fremstilles af lokale kornsorter og biprodukter fra den lokale ostefremstilling. Da der er tale om en traditionel betegnelse som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92, skal man henholde sig til det traditionelle produktionsområde uanset dettes udstrækning. Det er derfor muligt at bekræfte, at den pågældende betegnelse betegner et landbrugsprodukt, der har oprindelse i et bestemt område, og hvis egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt kan tilskrives det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, som fastsat i artikel 2, stk. 3, og artikel 2, stk. 2, litra a), andet led, i nævnte forordning.

(4) Den betegnelse, der ansøges om registrering af, er ikke et navn på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor

---

[1] EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1068/97 (EFT L 156 af 13.6.1997, s. 10).

landbrugsproduktet eller levnedsmidlet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel. Den kan derfor ikke anses for at være en betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

(5) Den betegnelse, der er ansøgt om registrering af, er beskyttet ved bilaterale aftaler indgået mellem Italien på den ene side og henholdsvis Tyskland, Østrig, Frankrig og Spanien på den anden.

(6) Det følger heraf, ansøgningen om registrering af denne betegnelse er i overensstemmelse med nævnte artikler. Det er derfor nødvendigt at registrere den og at tilføje den i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96[2].

(7) Det udvalg, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2081/92, har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den betegnelse, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

[2] EFT C 148 af 21.6.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 813/2000 (EFT L 100 af 20.4.2000, s. 5).

BILAG

A. LANDBRUGSPRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I TIL KONSUM

Kødprodukter

ITALIEN

Salamini italiani alla cacciatora (BOB)